

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203076
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714203076.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľky X. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Z. XXXX/XX, XXX XX A., štátna občianka SR, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zast. Beňo&partners, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Nám. Svätého Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o zaplatenie 533,38 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľke 498,52 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 498,52 € od 28.2.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 06.03.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľky zo dňa 03.03.2014, ktorým žiadala, aby súd rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť jej sumu 533,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 533,38 € od 28.2.2014 do zaplatenia, a tiež náhradu trov právneho zastúpenia. Svoj návrh zdôvodnila tým, že zmluvou o úvere č.7043294 uzavretej medzi ňou a odporcom dňa 25.07.2008 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov v jej prospech zo strany odporcu vo výške 995,82 € (t.j. 30.000 Sk). Na základe absencie podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve (ročné percentuálnej miere nákladov) mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny-pôžičky vo výške 995,82 € bez úrokov a poplatkov. Navrhovateľka uvedením do omylu zo strany odporcu (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) uhradila na jeho účet sumu podľa zmluvy vo výške 1529,20 € t.j. o 533,38 € viac než mal odporca nárok. V rozsahu sumy 533,38 € tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca ku dňu spísania žalobného návrhu ani napriek výzve navrhovateľky dlžnú sumu nevrátil, uplatnila si táto okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, keď táto základná úroková sadzba ECB bola dňa 27.2.2014 (koniec lehoty na dobrovoľné vrátenie) 0,25%. Taktiež si uplatnila trovy konania za 2 úkony právnej služby, spolu vo výške 89,12 € vrátane režijných paušálov a poukázala na ustanovenie § 4 ods.2 písm.z),a) zákona o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého je navrhovateľka od platenia súdneho poplatku oslobodená a zároveň v tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Prešove a Žiline, resp. rozhodnutia NS SR, ktoré majú tento právny názor potvrdzovať. Po právnej stránke navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu odôvodnila podaný žalobný návrh s poukazom na ustanovenie § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka , tiež § 52 , § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, § 451, § 456 Občianskeho

zákonníka, resp. § 4 ods.2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Po prvom pojednávaní v predmetnej veci právny zástupca odporcu zaslal súdu vyjadrenie zo dňa 19.5.2014, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 21.5.2014, v ktorom sa vyjadril k podanej žalobe a k priebehu a záverom pojednávania konaného dňa 14.5.2014, keď uviedol, že v návrhu na začatie konania namietala navrhovateľka jediný nedostatok zmluvy o úvere č.7043294, a to absenciu uvedenia údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov ako obligatórnej náležitosti úverovej zmluvy, čo malo mať za následok, že poskytnutý úver mal byť bez úrokov a bez poplatkov. Odporca uviedol, že tento údaj RPMN je v zmluve jasne uvedený v článku III a vo výške 30,40%. Na pojednávaní následne navrhovateľka namietala ďalšie nedostatky zmluvy o úvere, ku ktorým sa odporca vyjadril nasledovne. Pokiaľ bola namietaná navrhovateľkou absencia adresy kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, odporca uviedol, že táto adresa je jasne uvedená vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Formulár“), ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Pokiaľ navrhovateľka namietala absenciu podmienok čerpania úveru, avšak nekonkretizovala aké podmienky čerpanie neboli uvedené, má odporca zato, že všetky tieto podmienky sú uvedené v zmluve o úvere, Formulári alebo vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Navrhovateľka namietala aj nedostatočné konkretizovanie výšky, počtu a termínov splátok a konečnej splatnosti úveru. K tomu odporca uviedol, že výška mesačnej splátky (1.109 Sk) je uvedená v zmluve o úvere, ako aj vo Formulári. Počet mesačných splátok (42) je uvedený v zmluve ako aj vo Formulári a termíny splátok (do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca) sú uvedené vo Formulári. Konečná splatnosť úveru (po 42 mesiacoch) je uvedená v zmluve ako aj vo Formulári. Navrhovateľka tiež namietala absenciu údaju o celkových nákladoch na poskytnutie úveru, pričom údaj o celkovej sume pôžičky, ktorú bola navrhovateľka povinná vrátiť 46.578 Sk bol uvedený v zmluve a údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa 16.578 Sk bol uvedený vo Formulári. Odporca má teda zato, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné obligatórne obsahové náležitosti, ktoré ukladala zákonná úprava platná a účinná ku dňu jej uzavretia. Pokiaľ by súd mal zato, že zmluva o úvere neobsahuje niektorú z podstatných obsahových náležitostí, čo by zakladalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a plnenie splátok navrhovateľkou následne bezdôvodné obohatenie odporcu, nárok na jeho vydanie by bol premlčaný. Z uvedeného dôvodu vzhľadom na nárok, ktorý si navrhovateľka žalobou uplatňuje nie je potrebné v konaní skúmať obsahové náležitosti zmluvy, keďže v prvom rade je potrebné vysporiadať sa s námietkou premlčania uplatneného nároku navrhovateľky. Odporca poukázal na ustanovenie § 107 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka a má teda zato, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v 2.ročnej subjektívnej premlčacej lehote a 3.ročnej objektívnej premlčacej lehote. Keďže navrhovateľka zaplatila odporcovi poslednú splátku úveru dňa 21.5.2011 a návrh na začatie konania podala dňa 6.3.2014, bol tento podaný po uplynutí 2.ročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia zo všetkých ostatných splátok, ktoré navrhovateľka zaplatila odporcovi skôr ako poslednú, sú premlčané v objektívnej aj subjektívnej premlčacej lehote. Pre úspešné uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je však potrebné, aby boli zachované obe premlčacie lehoty, teda 2.ročná subjektívna ako i 3.ročná objektívna premlčacia lehota. K výške nároku odporca uviedol, že predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a sumou, ktorú navrhovateľka odporcovi zaplatila, avšak nárok na vydanie tejto sumy je s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti premlčaný, a preto odporca žiadal, aby súd žalobu zamietol a zaviazal navrhovateľku na náhradu trov konania.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslala súdu svoje vyjadrenie k vyjadreniu odporcu zo dňa 3.6.2014, ktoré bolo súdu doručené dňa 9.6.2014, v ktorom okrem iného uviedla, že v predmetnej zmluve o poskytnutí pôžičky č.7043294 je uvedená adresa odporcu, ktorá je jeho sídlom. Ako vyplýva z bodu 1 písm.c) Formulára viažuceho sa k zmluve o úvere č.7043294, adresa predávajúceho, u ktorého si môže navrhovateľka uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je „ 29.augusta 305801 Poprad“, teda adresa odlišná od sídla odporcu uvedeného priamo v zmluve. Z dikcie zákona vyplýva, že adresu predávajúceho, v tomto prípade odporcu, na ktorej si môže spotrebiteľ t.j. navrhovateľka uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť musí obsahovať priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere. Formulár, ktorý neobsahuje podpis navrhovateľky, ani odporcu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere a uvedenie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere len v takomto Formulári, prípadne vo VOP nemožno považovať za splnenie zákonnej povinnosti predávajúceho t.j. odporcu. Zákon absenciu tejto obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou celého úveru. Zmluva o poskytnutí pôžičky uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje

údaje o podmienkach čerpania úveru. Takýmto údajom v praxi bežne uvádzaným pri poskytnutí úveru je napr. podmienka o spôsobe čerpania úveru, teda o tom, či ide o čerpanie bezhotovostné alebo hotovostné. Podľa názoru navrhovateľky je potrebné uviesť, že väčšina týchto podmienok o čerpaní úveru je obsiahnutá len vo Formulári, resp. vo VOP a teda ich nie je možné považovať za uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak ako to vyžaduje zákon. K namietanej absencii údajov o celkových nákladoch na poskytnutie úveru zo strany odporcu navrhovateľka poukázala opäť nato, že údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa je uvedený už skôr v spomínanom Formulári a opätovne v tomto prípade trvajú na tom, že údaje obsiahnuté vo Formulári alebo vo VOP nemožno považovať za údaje uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto tvrdenia poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.10.2012, sp.zn. 9Co 208/2012. Ďalej podľa ich názoru súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky nebol ani údaj o termíne splátok úveru, tento bol opäť len súčasťou Formulára. Zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, na absenciu, ktoré sa snažila navrhovateľka poukázať už v návrhu na začatie konania, keď povinnosť uvádza tento údaj zvýraznili v citácii zákona od ostatných obligatórne zákonom požadovaných údajov. Odporcom uvádzaný údaj „ po 42 mesiacoch“ nie je možné považovať za údaj jasne a presne určujúci konečnú splatnosť úveru, keď v tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp.zn.17Co/151/2012. K námietke premlčania navrhovateľka uviedla, že nesúhlasí s tvrdením odporcu, podľa ktorého by mal byť jej nárok vo výške 498,52 € (posledná splátka úveru zo dňa 21.5.2011) premlčaný v 2.ročnej subjektívnej lehote, podľa ich názoru odporca nijako nepreukázal, že si navrhovateľka uplatnila svoj nárok až po uplynutí 2 rokov odo dňa, keď sa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil.

Po prejednaní veci súd následne rozhodol o návrhu navrhovateľky rozsudkom č.k. 10C/29/2014-42 zo dňa 25.6.2014, ktorým návrh navrhovateľky zamietol a zaviazal ju nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 213,89 €, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, ktoré bola povinná zaplatiť advokátovi odporcu. Vo veci rozhodol s poukazom na to, že síce námietku premlčania, ktorú vzniesol odporca, súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keď na právny vzťah medzi účastníkmi konania aj pokiaľ ide o námietku premlčania aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, následne však z vykonaného dokazovania súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neplatná a súd sa nestotožnil s právnym názorom navrhovateľky, že predmetný spotrebiteľský úver neobsahoval obligatórne náležitosti a teda by mal byť považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, a na základe týchto skutočností považoval súd návrh navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia za nedôvodný a ako taký ho zamietol v celom rozsahu.

Na základe odvolania navrhovateľky proti rozsudku 10C/29/2014-42 zo dňa 25.6.2014 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č.k. 15Co/922/2014-87 zo dňa 19.1.2016 tento rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že okresný súd nesprávne právne vec posudzoval, keď v danom prípade ohľadom premlčania aplikoval Obchodný namiesto Občianskeho zákonníka, keď takýto právny názor bol prekonaný v praxi všeobecných súdov už v čase rozhodovania okresného súdu v danej veci. Taktiež odvolací súd skonštatoval, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne právne vec posúdil, pokiaľ ide o jeho záver, že zo zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 25.7.2008, ktorá svojím charakterom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, bola navrhovateľka povinná plniť svoje záväzky aj v rozsahu úrokov a poplatkov. Iný záver, teda záver o tom, že predmetnú zmluvu bolo treba považovať bez ďalšieho za bezúročnú a bezpoplatkovú, bolo treba vyvodit' už zo samotnej skutočnosti, že konečná splatnosť úveru, ktorá predstavuje jednu z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, v zmysle § 4 ods. 2 zákona č.258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorej nedostatok zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu v zmluve nie je vôbec uvedená, keď zákonnú povinnosť uvedenia konečnej splatnosti úveru v zmluve ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno mať za riadne splnenú, ak konečná splatnosť úveru je v zmluve uvedená iba celkovým počtom splátok úveru (daný prípad) resp. aj výškou splátky a určením dňa splatnosti prvej splátky a dňa splatnosti ostatných splátok úveru, ktoré má dlžník (spotrebiteľ) veriteľovi zaplatiť. Konečná splatnosť úveru musí byť uvedená určito a jednoznačne tak, že sa uvedie konkrétny dátum (deň, mesiac, rok) konečnej splatnosti úveru a nemožno k nej dospieť iba akýmkoľvek, hoci logickým výpočtom, napr. vyvedeným z celkového počtu splátok úveru. Na záver uviedol, že pre výsledok zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu bude rozhodujúce a záväzné aj pre súd nižšieho stupňa v ďalšom konaní, zistenie absencie konečnej splatnosti úveru odvolacím súdom, ktoré má zásadný vplyv na výsledok rozhodnutia, avšak

vo vzájomnej súvislosti so správnym právnym posúdením účastníkom konania vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľky dňa 18.4.2016, aby oznámili súdu s poukazom na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici, prezentované v uznesení zo dňa 19.1.2016 (posúdenie premlčania podľa Občianskeho zákonníka) v spojení s § 107 ods. 1 OZ, či trvajú na podanom návrhu alebo tento berú späť.

Súd vyzval právneho zástupcu odporcu dňa 18.4.2016, aby oznámili a preukázali súdu, akým spôsobom boli odporcom započítané jednotlivé úhrady navrhovateľky (na istinu, na úroky, na úroky z omeškania, pokuty atď...).

Dňa 27.4.2016 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu odporcu zo dňa 26.4.2016, prostredníctvom emailu, v ktorom oznámili, že na výzvu súdu zasielajú požadované informácie s tým, že priložili kompletnú platobnú históriu navrhovateľky.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 8.6.2016, na ktoré sa nedostavila navrhovateľka, dostavil sa právny zástupca navrhovateľky, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Nedostavil sa odporca, ani právny zástupca odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie tiež vykázané riadne a včas. Právny zástupca odporcu doručil súdu dňa 8.6.2016 prostredníctvom emailu ospravedlnenie ich neúčasti na pojednávaní z dôvodu kolízie s iným pojednávaním na Okresnom súde Galanta, ktoré malo dlhšie trvanie a vzhľadom na krátkosť času nebolo možné toto pojednávanie stihnúť. Zároveň vyjadrili súhlas, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, odporcu a právneho zástupcu odporcu.

Súd vychádzajúc z doterajšieho dokazovania listinnými dôkazmi, výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s prednesmi právnych zástupcov účastníkov a vykonaním listinného dôkazu na pojednávaní dňa 8.6.2016 a to platobnou históriou navrhovateľky v spise na č.l.102-104, zistil tento skutkový a právny stav.

Z platobnej histórie zo dňa 4.7.2013 týkajúcej sa zmluvy vedenej pod ev. č. 7043294 súd okrem iného zistil, že v kolónke úhrady je uvedená celková suma vo výške 1.529,20 €.

Z Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmluva Ev.č.: 7043294 súd zistil, že v bode 1.A. je uvedené veriteľ-poskytovateľ spotrebiteľského úveru Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, v časti 1.C. predávajúci, u ktorého je možné uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť-Consumer Finance Holding, a.s. z 29.augusta 305801 Poprad, v časti 2 Základné charakteristiky spotrebiteľského úveru je uvedené celková výška a mena spotrebiteľského úveru 30.000 Sk, čerpanie spotrebiteľského úveru prevodom na účet klienta, splácanie spotrebiteľského úveru mesačnými anuitnými splátkami 1.109 Sk, počet splátok 42, termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, názov a cena tovaru alebo služby-bezúčelová hotovostná pôžička, v časti 3 Náklady na spotrebiteľský úver je uvedené celkové náklady spotrebiteľa 16.578 Sk, ročná úroková sadzba 30,40 %, typ úrokovej sadzby fixná ročná úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere 30,40 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru 70,61 %, v časti 4 Ďalšie informácie, názov a adresa príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods.1 zákona Slovenská obchodná inšpekcia, ústredný inšpektorát SOI, so sídlom Prievozská 32p.p. 29 82 799 Bratislava.

Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č.7043294 zo dňa 25.7.2008 súd zistil, že bola uzavretá medzi fy Consumer Finance Holding a.s. a navrhovateľkou, ako doklady potrebné zaslať so zmluvou je tu uvedený originál výpisu z osobného účtu, alebo potvrdenie z banky, že vlastní účet, na ktorý chce poslať peniaze, tiež je tu uvedené bankové spojenie klienta- ako účet slúžiaci pre účely poukázania a splácania pôžičky. Schválená výška pôžičky 30.000 Sk, celková suma pôžičky 46.578 Sk, splátka 1.109 Sk, počet splátok 42, konečná splatnosť 42 mesiacov, ročná úroková sadzba 30,40 %, RPMN 30,40 %, priemerná hodnota RPMN 70,61 %. Spôsob splácania splátok je z bežného účtu. Klient okrem iného prehlásil, že sa pred podpisom zmluvy oboznámil s podmienkami a VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Taktiež prehlásil, že pred uzavretím zmluvy bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára

o zmluvných podmienkach zmluvy a spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol doručený a tento prevzal. V kolónke podpis zástupcu spoločnosti sa nachádza pečiatka odporcu a nečitateľný podpis, v kolónke podpis klienta je uvedené „vid' žiadosť“..

Zo všeobecných obchodných podmienok, ktoré sa nachádzajú na druhej strane zmluvy o poskytnutí pôžičky, súd okrem iného zistil, že v bode 6.1. je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. V bode 6.2. je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V bode 6.3. je uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. V bode 6.4. je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. V bode 15.8. je uvedené, že zmluva obsahuje zmluvné typy A: úverová zmluva podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka; a /alebo, b) kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka.

Z e-mailu zasielaného z e-mailovej adresy peter.koromhaz@gmail.com <mailto:peter.koromhaz@gmail.com> na e-mailovú adresu info@cfh.sk <mailto:info@cfh.sk> zo dňa 21.2.2014 označeného ako výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu súd zistil, že týmto navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvala odporcu na bezodkladné vrátenie sumy 533,38 € najneskôr do 27.2.2014 z dôvodu, že na základe zmluvy o úvere č.7043294 uzavretej dňa 25.7.2008 medzi účastníkmi konania bola zo strany navrhovateľky plnená suma 1529,20 €, avšak táto bola povinná vrátiť len sumu vo výške poskytnutého úveru t.j. 995,82 € (30.000 Sk) s poukazom nato, že v predmetnej zmluve absentoval údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo ustanovenie § 4 ods.2 písm.g) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, a preto vo výške 533,38 € došlo zo strany odporcu k bezdôvodnému obohateniu. Zo žiadosti o poskytnutie pôžičky zo dňa 20.7.2008 súd zistil, že sa jedná o tlačivo odporcu, ako klient je tam uvedená navrhovateľka s uvedením jej mena, rodného čísla, čísla OP, mobilného čísla a adresy bydliska. Tiež sa tam nachádza dátumová pečiatka 23.7.2008, ďalšie uvedené údaje sú predschrvalená výška pôžičky 30.000 Sk, predschrvalená výška splátky 1.109 Sk, RPMN 30,40 %, predschrvalená doba splácania 42 mesiacov, konečná splatnosť 42 mesiacov, celková suma pôžičky 46.578 Sk, ročná úroková sadzba 30,40 %, priemerná hodnota RPMN 70,61 %, tiež je tu uvedené bankové spojenie klienta formou čísla účtu, kde v zátvorke je uvedené (účet slúžiaci pre účely poukázania a splácania pôžičky, totožný s predloženým výpisom), spôsob úhrady z bežného účtu. Klient tu tiež prehlásil, že sa pred podpísaním žiadosti/zmluvy oboznámil s podmienkami a VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Taktiež prehlásil klient, že pred uzavretím zmluvy bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol doručený a tento prevzal. Klient tiež prehlásil, že zobral na vedomie, že predmetná žiadosť o poskytnutie pôžičky nahrádza podpis klienta na jemu zaslanej a spoločnosťou potvrdenej zmluve.

Z výsluchu navrhovateľky na pojednávaní súd zistil, že vyjadrila súhlas so všetkým čo uviedol jej právny zástupca, zmluvu si dala posúdiť občianskemu združeniu HOOS a tí jej povedali, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková a z tohto dôvodu sa ona ďalej obrátila na svojho právneho zástupcu a následne podali žalobu na súd. Na otázku súdu, akým spôsobom jej boli prevedené poskytnuté peňažné prostriedky z predmetnej zmluvy uviedla, že jej boli prevedené na jej bankový účet. Navrhovateľka pri svojom výsluchu predložila súdu krátkou cestou k nahliadnutiu originál zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 25.7.2008 č. zmluvy 7043294 vrátane VOP nachádzajúcich sa na druhej strane tohto originálneho dokladu, a tiež Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere Ev.č. 7043294, pričom navrhovateľka na dotaz súdu uviedla, že tieto doklady jej takto boli v 2 vyhotoveniach zaslané poštou po telefonickom dojednaní ohľadom uzavretia zmluvy o pôžičke. K predloženému originálu zmluvy bol tiež pripojený výpis z účtu-platobná história navrhovateľky, k čomu navrhovateľka uviedla, že tento doklad si pripojila dodatočne potom, čo si ho vyžiadala. Potom čo súd predložil navrhovateľke k nahliadnutiu žiadosť o poskytnutie pôžičky zo dňa 20.7.2008, navrhovateľka uviedla, že sa jedná o jej podpis ale nepamätala si, že niečo také podpisovala, nevedela, či to prišlo vtedy s tou zmluvou, ale ona takýto doklad nemá s tým, že samotnú zmluvu, ktorá prišla v 2 vyhotoveniach v jednom zaslala naspäť. Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní súd zistil, že nad rámec svojich písomných vyjadrení uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke, taktiež majú zato, že zmluva neobsahuje obligatorne náležitosti zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, čo tento zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takéhoto úveru, konkrétne uviedol, že

podľa ich názoru došlo k porušeniu ustanovení § 4 ods.2 písm.d), e), g), i), j) citovaného zákona. K otázke absencie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uviedol, že pokiaľ by aj pripustili, že táto konečná splatnosť nemusí byť definovaná konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, majú zato, že v tejto predmetnej zmluve o pôžičke je uvedená konečná splatnosť len údajom 42 mesiacov, avšak nie je uvedené kedy nastáva deň splatnosti prvej splátky a teda kedy táto lehota začína plynúť. Tiež v zmysle citovaných zákonných ustanovení má zmluva obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom poukázal nato, že v zmluve absentujú termíny splátok istiny, resp. zmluva nerozlišuje splátky istiny a splátky úrokov, prípadne iných poplatkov. Taktiež namietol, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom majú byť vypočítané ako rozdiel medzi istinou a všetkými ostatnými plneniami, ktoré má uhradiť spotrebiteľ a z tohto dôvodu podľa ich názoru na predmetnej zmluve o pôžičke nemala byť uvedená čiastka 46.578 Sk, ale suma 16.578 Sk. Opätovne poprel, že by došlo k premlčaniu predmetného nároku navrhovateľky, keďže nebolo preukázané, že uplynula či už subjektívna ako i objektívna premlčacia lehota.

Z prednesu právneho zástupcu odporcu na pojednávaní súd zistil, že nad rámec písomných vyjadrení uviedol, že všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere namietané navrhovateľkou sa nachádzajú buď v zmluve samotnej alebo vo VOP, resp. vo Formulári o zmluvných podmienkach predstavujúce neoddeliteľnú súčasť zmluvy a navrhovateľka s nimi bolo oboznámená ešte pred uzavretím zmluvy. Bez ohľadu nato uviedli, že nárok navrhovateľky je premlčaný, nakoľko nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa podľa ich názoru premlčuje v 2.ročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa kedy sa navrhovateľka dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil, resp. v 3.ročnej objektívnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od momentu, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Posledná splátka zo strany navrhovateľky bola uhradená dňa 21.5.2011 s tým, že žaloba bola podaná dňa 3.3.2014, pričom posledná splátka bola vo výške 498,52 €, z ktorej bola na istinu započítaná čiastka 437,44 €, na úrok suma 50 € a na pokutu suma 11,04 €. Na otázku súdu, aký zmluvný typ bol uzavretý medzi účastníkmi konania uviedla, že nevie, mala zato, že bola uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov žiadali návrh v celom rozsahu zamietnuť, poukázali tiež na rozhodnutie tunajšieho súdu v obdobnej veci v konaní 11C 30/2014 kde bola riešená obdobná situácia a návrh bol zamietnutý s poukazom na premlčanie nároku z dôvodov uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty.

Z platobnej histórie predloženej právnym zástupcom odporcu, ktorá sa má týkať úverového prípadu navrhovateľky súd zistil, že sú tu zaznamenané jednotlivé úhrady s uvedením dátumu a výšky úhrady, ako i popisu k čomu bola jednotlivá úhrada priradená.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní dňa 8.6.2016 súd okrem iného zistil, že sa pridržali v celom rozsahu ich dovtedajších písomných vyjadrení a ústnych prednesov a na výzvu súdu, aby sa vyjadrili k otázke premlčacej doby, uviedol, že trvajú na tom, že aby začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba, musí byť preukázaná vedomosť o tom, kto a z akých dôvodov sa na úkor príslušnej osoby obohatil. Odporca nijakým relevantným spôsobom nevysvetlil, prečo by sa mala navrhovateľka dozvedieť o tom, že vzniklo v jej prospech bezdôvodné obohatenie uhradením poslednej splátky predmetného úveru. Poukázali na výpoveď navrhovateľky na pojednávaní v tejto veci, kde uviedla, že sa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru dozvedela vlastne len od člena občianskeho združenia HOOS, kedy tieto záležitosti s ním konzultovala a vzápätí potom sa obrátila na ich advokátsku kanceláriu so zastupovaním v tejto veci. Poukázali na to, že plnú moc im podpísala navrhovateľka v mesiaci január 2014 a po odkonzultovaní týchto záležitostí s navrhovateľkou zistili, že sa kontaktovala ona s členom toho občianskeho združenia v mesiaci december 2013, konkrétne počas vianočných sviatkov s tým, že presný dátum nevedela uviesť, ale bolo to v období medzi 24. a 31.decembrom roku 2013. V tejto súvislosti poukázali aj na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn.17Co/1008/2014, 15Co/802/2014, 14Co/1455/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.5Cdo/121/2009 a rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS/413/2013, kde sa súdy vysporiadávali s touto otázkou premlčania, aj pokiaľ ide o nimi tvrdenú skutočnosť, že sa vyžaduje preukázaná vedomosť ohľadne začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby. Pre prípad, že by to bolo potrebné, uviedli, že vedia zabezpečiť výsluch navrhovateľky na najbližšie pojednávanie, prípadne člena predmetného občianskeho združenia, s ktorým navrhovateľka tieto záležitosti konzultovala.

Podľa § 43a ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods.1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 43c ods.2 OZ včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

Podľa § 44 ods.1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie, alebo nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na čas právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods.1 OZ v znení účinnom do 31.10.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 OZ v znení účinnom do 31.10.2008 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 a 4 OZ v znení účinnom do 31.10.2008 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.2 OZ v znení účinnom od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

Podľa § 2 písm.a) zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, (ďalej len „ zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.7.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.7.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.3 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.7.2008, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm.a), b),d) až j), k), l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods.1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods.2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Prvostupňový súd v rámci nového prejednania veci po zrušení pôvodného prvostupňového rozsudku, v zmysle záverov odvolacieho súdu, vec opätovne skutkovo a právne posúdil, pričom dospel k záveru, že návrh navrhovateľky voči odporcovi je čiastočne dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi navrhovateľkou a odporcom bola uzavretá zmluva o úvere, pričom predmetný úver má charakter spotrebiteľského úveru a z toho dôvodu na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako *lex specialis* a v prípade, že niektorá otázka nie je v tomto zákona riešená, aj ustanovenia Občianskeho zákonníka ako *lex generalis*.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že z predmetnej úverovej zmluvy navrhovateľka uhradila odporcovi čiastku 1529,20 €, avšak odporca popieral, že by rozdiel medzi navrhovateľkou poskytnutým plnením a výškou ním poskytnutého úveru mal predstavovať na jeho strane bezdôvodné obohatenie tak, ako to tvrdila navrhovateľka, pričom bližšie nešpecifikovala, či toto bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Súd z obsahu vyjadrení navrhovateľky, resp. jej právneho zástupcu vyvodil, že jednak majú zato, že predmetná úverová zmluva je absolútne neplatná v časti dojednaných zmluvných úrokov a poplatkov s poukazom na ustanovenie § 39 OZ, keď v tejto časti má daný právny úkon odporovať zákonu, avšak zároveň navrhovateľka tvrdila, že nakoľko predmetná úverová zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č.258/2001 Z.z., tento úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, a teda sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia uskutočneného bez právneho dôvodu v časti uhradených úrokov a poplatkov.

Predmetnou úverovou zmluvou bol navrhovateľke zo strany odporcu poskytnutý úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 €) a navrhovateľka uhradila celkovo odporcovi na tento úver sumu 1.529,20 €. Na základe toho si navrhovateľka voči odporcovi v tomto konaní uplatnila rozdiel medzi týmito sumami vo výške 533,38 €, keď v zásade sa navrhovateľka domáhala tejto žalovanej sumy z dôvodu, že predmetný spotrebiteľský úver neobsahoval všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a preto by mal byť tento úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový. Súd odkazujúc na právny názor vyslovený odvolacím súdom v rozhodnutí zo dňa 19.1.2016 vyhodnotil, že minimálne jedna z obligatórnych náležitostí uvedená v § 4 ods. 2 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne uvedená v § 4 ods. 2 písm. g/ konečná splatnosť spotrebiteľského úveru v predmetnej úverovej zmluve absentovala, keďže konečná splatnosť úveru tam nebola uvedená určito a jednoznačne tak, že by bol uvedený konkrétny dátum, t.j. deň, mesiac a rok konečnej splatnosti úveru a na základe tejto skutočnosti je potrebné vychádzať z toho, že predmetný úver je postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti a s poukazom na zásadu hospodárnosti konania už nebolo potrebné preskúmať ďalšie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe týchto skutočností súd teda dospel k záveru, že navrhovateľkou uplatnený nárok vo výške 533,38 € predstavuje na strane odporcu plnenie, ktoré získal bez právneho dôvodu a je teda bezdôvodným obohatením, keďže navrhovateľka bola povinná uhradiť odporcovi len to, čo jej bolo reálne zo strany odporcu plnené, keďže odporca nemal právo požadovať od navrhovateľky úhradu zmluvného úroku resp. poplatkov, ktoré boli dojednané v úverovej zmluve.

Obrana odporcu spočívala predovšetkým vo vznesení námietky premlčania nároku uplatneného navrhovateľkou predmetnou žalobou, a preto sa súd musel predovšetkým vysporiadať s touto námietkou, ktorú vyhodnotil ako dôvodnú v časti uplatneného nároku nad sumu 498,52 €.

Súd z platobnej histórie navrhovateľky zistil, že celková úhrada navrhovateľky predstavuje čiastku 1.529,20 € a z toho poslednú úhradu uskutočnila navrhovateľka dňa 21.5.2011 vo výške 498,52 € a

predposlednú úhradu vo výške 36,81 € dňa 10.11.2010. Súd teda vychádzal z toho, že navrhovateľka mohla svoje právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (plnenie bez právneho dôvodu v časti nad sumu 995,82 € (30.000,- Sk), čo predstavuje výšku úveru poskytnutého navrhovateľke, keďže predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkový) vykonať (uplatniť) po prvý raz nasledujúci deň po dni, kedy bola uskutočnená príslušná úhrada, t.j. pokiaľ ide o sumu 36,81 € t.j. dňa 11.11.2010 a pokiaľ ide o sumu 498,52 € dňa 22.5.2011, kedy začala plynúť trojročná objektívna premičacia doba a táto teda uplynula podľa názoru súdu v prípade čiastky 36,81 € dňa 11.11.2013, a pokiaľ ide o sumu 498,52 € dňa 22.5.2014. Návrh navrhovateľky na súde bol podaný dňa 6.3.2014, tak ako to vyplýva z došlej pečiatky tunajšieho súdu. Na základe uvedeného súd posúdil nárok navrhovateľky uplatnený v žalobnom návrhu v časti nad sumu 498,52 € za premičaný v objektívnej trojročnej premičacej dobe a z tohto dôvodu súd už v tejto časti ani neskúmal plynutie subjektívnej premičacej doby. Túto preskúmal len ohľadne sumy 498,52 € a v tejto časti súd vznesenú námietku premičania zo strany odporcu posúdil ako nedôvodnú, keď začiatok plynutia subjektívnej premičacej doby súd ustálil na obdobie mesiaca december 2013, kedy sa podľa vyjadrenia navrhovateľky a jej právneho zástupcu odporkyňa dozvedela, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bezpoplatková, keď si dala zmluvu posúdiť občianskemu združeniu HOOS a následne sa obrátila na svojho právneho zástupcu JUDr. Rybára, prostredníctvom ktorého podala žalobu na súd. Súd tieto časové súvislosti považoval za dostatočne preukázané, keď vychádzal z toho, že právnicki občianskeho združenia HOOS oboznámili navrhovateľku s možným začatím plynutia premičacej doby a na základe toho táto bezprostredne potom udelila plnomocenstvo svojmu právnenému zástupcovi dňa 18.1.2014. Z týchto dôvodov súd zamietol návrh právneho zástupcu navrhovateľky na doplnenie dokazovania výsluchom navrhovateľky resp. výsluchom ako svedka člena občianskeho združenia HOOS, ktorý poskytoval navrhovateľke právne poradenstvo, keď súd mal za to, že všetky skutočnosti potrebné k posúdeniu plynutia premičacej doby mal zistené z ostatných vykonaných dôkazov a skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu. Na základe toho súd ustálil, že subjektívna premičacia doba ohľadne čiastky 498,52 € by uplynula až v mesiaci december 2015 a preto vznesenú námietku premičania v tejto časti posúdil ako nedôvodnú a ako dôvodnú posúdil len námietku premičania v rozsahu presahujúcom uplatnený žalobný nárok nad čiastku 498,52 €, na základe čoho potom súd v tejto časti nemohol premičané právo navrhovateľke priznať a z tohto dôvodu návrh navrhovateľky v tejto časti t.j. konkrétne ohľadne sumy 34,86 € zamietol. Pokiaľ ide o navrhovateľkou uplatnený úrok z omeškania, mal súd preukázané, že odporca je s uhradením prisúdenej časti žalovanej sumy v omeškaní a preto súd priznal navrhovateľke aj nárok na zákonný úrok z omeškania odo dňa 28.2.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí poskytnutej lehoty na plnenie, ktorá bola navrhovateľkou poskytnutá odporcovi vo výzve zo dňa 21.2.2014 prostredníctvom emailu, kde vyzvali odporcu na úhradu sumy vo výške 533,38 € z titulu bezdôvodného obohatenia najneskôr do 27.2.2014. Keďže odporca je v omeškaní so splatením peňažného dlhu, súd prisúdil navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne z prisúdenej sumy, keď základná úroková sadzba ECB bola od 13.11.2013 do 10.6.2014 vo výške 0,25 %, teda úrok z omeškania bol navrhovateľkou uplatnený v zákonnej výške.

O trovách konania bolo rozhodnuté v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Prepočet peňažných súm zo slovenských korún na euro bol vykonaný v súlade s § 2 a § 9 zákona č.659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu

nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)